

per, voorzitter van de redactiecommissie van dit boek, pragmatisch op mijn bevindingen. Anders gezegd: de laatste steen werd in juni 1964 gelegd, de eerste in september 1963. Het fundament lag er trouwens al langer, sinds 1955 toen de leerstoelen sociologie en politico-
 10 logie werden ondergebracht in een interfaculteit, die een samenwerkingsverband was van de faculteiten rechten, economie en letteren & wijsbegeerte. Genoemde leerstoelen echter waren van nog eerdere datum: sociologie van 1949, politicologie van 1953. De beoefening van sociale wetenschappen aan de Vrije Universiteit is – kortom – ouder dan de subfaculteit. Men leze het eerste hoofdstuk van dit boek. De andere zeven hoofdstukken worden uiteraard ook van harte aanbevolen, mits verhalend proza op prijs wordt gesteld.

De acht hoofdstukken zijn becommentarieerd door eerdergenoemde redactiecommissie die, naast voorzitter Kuiper, bestond uit Harry van den Berg, George Harinck, Frans Kamsteeg, Bert Klandermans, Jan Kleinnijenhuis, Dick Kooiman, Wim Noomen, Pim Schoorl en Geert de Vries. Hun commentaar was van grote waarde, vooral omdat de auteur zowel van buiten de faculteit als de sociale wetenschappen kwam, op een stiefjaar na dan. In 1993 werkte ik als promovendus bij de sectie communicatiewetenschap van de vakgroep politicologie en bestuurskunde. Toen al waren discussies over mijn verhalende aanpak niet van de lucht. ‘Is dat eigenlijk wel wetenschap?’ vroeg mijn kamergenoot bezorgd. De politicoloog en de historicus konden overigens prima met elkaar overweg.

Ook in de redactiecommissie, die tussen september 2008 en juni 2013 tien keer bijeenkwam, is de sfeer altijd goed geweest. Acht van de tien leden kwamen, als representanten van de verschillende (sub) facultaire geledingen door de jaren heen, met zeer gevarieerde kritiek ‘vanuit de organisatie’. Historicus Harinck bezag de teksten als buitenstaander, met geoeffend oog voor de levensbeschouwelijke omgeving van de (sub)faculteit. Sociaal-psycholoog Klandermans was, voordat hij in 2001 decaan werd, bijna dertig jaar werkzaam geweest in de aanpalende subfaculteit psychologie; hij becommentarieerde het manuscript, op het laatste hoofdstuk na, als *outsider* met zekere kennis van binnen.

Ook buiten de kring van de redactiecommissie ben ik bij het schrijven van dit boek bijgestaan. George Harinck ben ik erkentelijk voor de verleende gastvrijheid op het Historisch documentatiecentrum voor